

סרטים אמריקה ללא איפור

עלילה ומשפט (אסתר, תל אביב; ארצות הברית). לילה אחד, בחוף פרטי בעיירה סן-חוגו, נמצאה גחיתה של נערה מוטלת על המדרגות המובילות לחוף. לידה ניצב נער מכסיקאי נסחד ונדהם. הוא הואשם ברצח.

הנער (רפאל קמפוס), לא הכחיש כלל שהיה בחברת הנערה. הוא אף סיפר ש'תינה עמה אהבים, וקרע את שמלתה עד שנמלטה ממנו וצנחה מתה. בית-הדין של העיר ניגש לשפוט משפט-צדק במשפט "ה-מדינה נגד הנער אנגיל שאבו".

זהו משפט רגיל למדי. ספרו של הסופר דון מנקייביץ, לפיו הופק הסרט, לא בא לפתור את התעלומה סביב הרצח. הוא דן בפרשה שהוליכו טרם העזה לגעת בה עד כה, שהתרחשה סביב המשפט.

פסע בו מעורבת בעיה גועית, משמש גיצוף להצגת אש הגזענות. עליה ומשפט, אינו מסתיר זאת. הוא מעלה את הבעיה בכל חריפותה. מגנה את הגזענים למיניהם, המשתמשים בשנאת ההמון וביצרים האפלים שבו לביטוס מעמדם ה'פוליטי. הוא אינו מסתיר שבמחצית השניה למאה העשרים יתכנו עוד באמריקה הרמוק'רטי, שוחרת החופש, משפטי ליניץ' ושנאת ג'זעים אפלה.

למרות שהמקראתית זם הפיל בשעתו קרבנות רבים, דוקא בהוליווד עצמה, אין הסרט נר'תע גם מלהעלות פרשה זו, רואה גם בה רק אמצעי בו משתמשים אישים למטרות פרסום ותעמולה.

כל זה עלול ליצור את הרושם שעליה ר' משפט הוא סרט אנטי-אמריקאי גרוש בקורת עצמית נוקבת. למעשה, הגזענות והמקראתיות הם רק נספחים למשימתו האמיתית של הסרט: גינוי הקומוניזם האמריקאי.

קבר האם הקרוי שיה. ג'ון פורד, המ' שחק בתור עורר-דין מתמחה הנקלע למשרדו של עורר-דין מומחה (ארתור קנדי), אינו קר מוניסט. אולם הוא נר'פל במלכות שמעמדים לו הקומוניסטים האמריקאיים. הוא מקבל עליו את הגנתו של שאבו, הופך לגיבור הלוחם נגד ההפליה הגועית, מופיע בעל כורחו באסיפת תעמולה ענקית של מפלגת העם, המשתמשת במשפט לאיסוף כספים למטרותיה.

תמונה זו של האסיפה ההמונית, היא אולי החזקה שבסצנות הסרט. כי יותר מ'שהיא מבקרת את הקומוניסטים, היא שמה ללעג את כל שיטת התעמולה והמגביות באמריקה. צופה ישראלי אינו יכול להשי'תחרר מן הרושם, שבאותה דרך בדיוק נע'רות אסיפות המגביות היחודיות המאוחדות. בין גאוס סוחס דמעות למשנהו מופיעה רק דגית בטן.

"אתם מאמינים ביו" שואל ראש האסיפה את ההמון. "כן!" עונה ההמון בשאגה. "עכשיו יוציא כל אחד דולר מכיסו, הי' אתה, אל תשחיק ואל תוציא חמישה דולר! עכשיו נפנסו כולכם בדולה, ים דולרים שיוק" הזרקורים מאירים אל ההמון. "עכ'שיו, ממשך המנהיג הקומוניסטי, עצמו את עיניכם לשלוש דקות ואני נשבע בקבר אמי הקדוש, שכאשר תפקחו אותו יהיה הדולר בידכם."

ההמון עוצם את עיניו והיפהפיות מוצי'אות מיניו את הדולרים. "עכשיו, ממשך המנהיג, למדתם שני דברים בדולר אחד. לא להאמין לאיש שושבע בקבר אמו. אמי למשל חיה והיא חברת המפלגה הרפובלי'קאית." ההמון מריע שבערצון. המגבית הקומוניסטית וכתה בתרופות ענק. קשה לקבל את תיאור הקומוניסטים האמרי

מובי דיק

כשנשתיים אחר שלוש שנות הס' רטה באנגליה, חלס, אירלנד, הים האירי, האוקיינוס האטלנטי, איי מדירה והאיים הקאנאריים הסרט האחרון של ג'ון (מלכת אפריקה) הסטון היה ב' רור כי שוב הצ' ליחו חורג ברוס. להפיק סרט ענק. כי מובי דיק, הסיפור האפי של היאנקים של

סרט השבוע

אמצע המאה שעברה שחיפשו אחר ליתגינעק על פני שבעת הימים, הוא הרבה יותר מאשר סרט הר' פתקות ימיות מרתקות.

מובי דיק הוא סרט אנושי גדול ומעוע, לא פחות מספרו הקלאסי של הרמן מלוויל האמריקאי, ממנו נלקח התסריט. מובי דיק מספר על גורל רב-חובל אנית ציד-לויתנים אחאב (גרגורי פק, למעלה) המקויש

וורנר ברוס

קאים. דורותי מק גחיר, היא קומוניסטית משום שבקולג' רצתה להיות שונה משאר התלמידים ולראות אישים חשובים. ארתור קנדי, התעמלן הקומוניסטי השחצן, מוכן להקריב את חי המנשם עליו הוא מלמד סניגוריה, לטובת המפלגה ולטובת הכנסותיו הפרטיות. כל הקומוניסטים הם כאלה, מ' שום שהם רוצים או כסף או פירסומת.

טעות במתכונת

חיי אדי דאצ'ין (אופיר, תל אביב; ארצות-הברית) נמנה על סוג המוצרים ה'הוליודיים, אידות תעשייני המוסיקה ה' אמריקאית, המיוצרים לפי מתכונת סטנדר'טית. מצד אחד בולעת מכונת-הייצור סיפור עלילה מלודרמטי, גרוש הצלחות וכשלונות, שהם מקור ההשראה לתעשיין המוסיקה. באותו קצב היא בולעת גם כמה חביות צבע טכניקולורי, שלוש-ארבע תומרות צר' חניות, סוגות של רקדניות בתלבושת מיני' מלית ועוד כמה חנויות הלבושה, מהימים הטובים של הקיסר פרנץ יוזף.

מה שנפלט מצידי השני של המכונה, דר' מה למוצר שנפלט ממנה עשר שנים קודם לכן או לאחר מכן. לכל צופה קולנוע נור' מלי, מלבד האמריקאי כמובן, גורם תבשיל

"עלילה ומשפט" כמו במגבית היהודית

זה בכרחה בחילה וקבס. הצרה עם סיפור חייו של תעשיין המר' סיקה אדי דאצ'ין היא, שבשום פנים ר' אופן לא התאים למתכונת המקובלת. דרכו אל התהילה והפרסום היתה חסרת מכשולים, ואף על פי כן, דוקא משום שסיפור חיים זה, הוכנס למכונת הייצור כפי שהוא, ללא תוספות והבלטות, הפליטה המכונה, כמעט שלא במתכוון, סרט שהוא באמת שונה מ' אלה הנוצרים באותה מתכונת.

חרם על הבן. העובדה, שאדי דאצ'ין היה מוסיקאי בעל עמדה, היא סרט מקרי בלבד בסיפור החיים, שהדגש בו מושם על טרגדיה רומנטית פשוטה, כבעית ומשכונת. אדי, (סירון פאואר), פנתרן צעיר וכש' רוני, הגיע לניו-יורק לחפש את עתידו. תוך זמן קצר מצאו בתזמורת מפורסמת, ובחיקה של אשת-חברה מפורסמת לא פחות (קים נובק), שהוא נושאה לאשה. לאחר כמה סצנות רומנטיות, בהן מצדיקה כוכבת נובק את המחמאות שזורק העולם לרגליה מאז הופעתה בפיניקס, ולאחר לידת ילדם הרא' שון, עוזבת קים את החיים ואת המסך. זוהי הטרגדיה היחידה בחייו של דאצ'ין. הוא מחליט שהאשם במות אשתו הוא בנו, ומסרב לראותו. תוך כדי שירותו בצ'י אר' צות-הברית, במלחמת-העולם השניה, נוכח אדי בטיפשות יחסו אל בנו, וכשמוכרו ש' לום בעולם הוא מכריו בלבו שלום עם בנו. בעזרת צ'יקיטה (ויקטוריה שאו האוסטר' לית), אומנתו של פטר בנו, מצליח אדי ל' החזיר את לבו אליו בתוספת לבה של צ'י' קיטה עצמה.

מכירת הכרטיסים החלה

ת'אטרון הבלט האמריקאי

בילי הזאמוט רחיאו אנדת הנהר הסחורו נשף הסיים חופש לדמיון צעירי האולימות דואב דוק'ישות נושא וריאציות

מכירת הכרטיסים החלה

מכירת הכרטיסים החלה

צוברטים

חשמלית ושמה תשוקה

ת'אטרון הבלט האמריקאי

אולם "הבימה" תל-אביב

שבועיים בלבד מה-17 לנובמבר

מכירת הכרטיסים החלה:

תל-אביב, "כנף" אלנבי 83, "רוקוקו", דיזנגוף 93

נורה קיי - ג'ון קריזה - רוזלה הייטאור - אריק ברוהן וכל הלהקה בת 68 איש

בלטים מאת ג'ורג' באלאנצ'ין, מריוס פטיפה, אגנס דה-מיל, ג'רום רובינס, יוג'ין לורינג ועוד.

מוסיקה מאת ליאונרד ברנשטיין, יוהן שטראוס, מורטון גולד, פ. צ'ייקובסקי, אהרן קופלנד ועוד.